

medens Indførselen fra Danmark til Frankrig er hvist ubetydelig. Jeg skal derfor tillade mig at henlede den ærede Finansministers Opmærksomhed paa, om der ikke var Anledning til, naar Frankrig, som det synes, fastholder den Tolbpolitik, ved særlige Handelsstraktater med de enkelte Lande til Gavnst for disse at modificere den almindelige Toldtarif, da at søge opnaaet en lignende Begunstigelse for os. Det er rimeligt, at det kun vil kunne ske derved, at vi til Gjengjæld gjøre Indrømmelser paa nogle Punkter; men jeg tror, at saadanne Indrømmelser ville kunne gjøres paa Punkter, hvor de selv fra deres Standpunkt, som holde paa den gjældende Toldtarif, ikke ville volde nogen større Betænkelse. Jeg tilloob mig ved Finanslovens første Behandling at udtale Ønsket om, at den ærede Finansminister vilde nedlægge en Kommission til nærmere Drøftelse og Undersøgelse af Toldtarifens og mulig til at forberede en ny Tarif. Jeg nærer fremdeles det Ønske, at dette maa ske; men dersom det ikke er Regjeringens Hensigt at foretage et saadant forberedende Skridt til en almindelig Forandring af Tarifen vilde jeg dog meget anbefale, at man tog et saadant enkelt Punkt, som det her fremdragne, under nærmere Overveelse.

Finansministeren (Estrup): Spørgsmaalet om hel eller delvis Ophævelse af Skibsafgiften har jo saa ofte været Gjenstand for Forhandling her i Rigsdagen, at man vel kunde antage, at Alt, hvad der kunde siges for og imod denne Sag, allerede var fremkommet under disse forudgaaende Forhandlinger. Jeg havde i Henshold dertil forment, at det vilde have været fuldkomment tilstrækkeligt, naar jeg ligeoverfor de fremkomne Lovforslag havde henvist til mine tidligere Udtalelser om dette Spørgsmaal og navnlig til dem, der fremkom fra mig i forrige Samling i Anledning af det dengang fra Regjeringen fremsatte Forslag om Ophævelsen af den indenrigske Skibsafgift. Der er imidlertid fra Ordspøreren for Forslagsstillerne blevet gjort gjældende, at der til de gamle bekjendte Grunde til Ophævelse af Skibsafgiften endnu er kommen en ny og paatrængende Grund, nemlig den, at den nye tydske Toldtarif vil give Handelen fra et af de store Lande, der udsører sine Produkter gennem Østersøen, nemlig fra Rusland, en tilbølg anden Retning. Jeg skal tillade mig at slutte mig til, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) i den Anledning bemærkede, nemlig, at der jo dog i Virkeligheden kun er en Mulighed for, at en saadan indbringende Transit gennem Danmark vil komme tilstede, en Mulighed, som det ærede Medlem, dersom jeg ikke misforstod ham, anser for at være noget fjernliggende. Jeg opfattede i alt Fald det ærede Medlem saaledes, at han egentlig snarest ansaa det for at være en Uandsynlighed. Muligheden er ganske

visst tilstede; men et andet Spørgsmaal er det jo, om vore nuværende Bestemmelser om Skibsafgiften vilde lægge nogen afgjørende Hindring i veien for, at en saadan Transit af russiske Varer fandt Sted, naar iøvrigt de andre Betingelser for, at denne Transithandel kunde komme tilstede, vare tilstede. Jeg tror ikke at tage feil i en Antagelse, jeg navnlig støtter paa, hvad der fremkom ved Finanslovens første Behandling angaaende dette Spørgsmaal — nemlig, at det, man nærmest har for Øie, særlig er en enkelt bestemt Vare, som man gjør Regning paa, at man vilde kunne bringe til at tage Veien gennem Danmark eller gennem danske Hænder, og det er Kornvarer. Skibsafgiften vil jo udgjøre omtrent 4 Ore for en Tønde Korn, og jeg indrømmer, at hvor ubetydeligt dette Beløb end er, kan det dog blive meget betydeligt, naar Multiplikator er stor. Naar det kommer til at gjælde Hundredestusinder eller Millioner Td. Korn, bliver ganske vist 4 Ore pr. Td. et meget betydeligt Beløb. Sammenlignes imidlertid denne Byrde paa det russiske Korns Indførsel i Danmark med den Byrde, den nye tydske Toldtarif har lagt paa fremmede Kornvarers Indførsel, bliver den jo aldeles forsvindende. Jeg tror ikke at tage feil i, at det omtrent er en Reichsmark, der efter den nye tydske Toldtarif hviler paa en Td. Korn. Sammenlignet dermed er uegtelig den danske Indførselsafgift af 4 Ore noget meget Ubetydeligt, saa Ubetydeligt, at man egentlig ikke kan tro, at, dersom Hensynet til Skibsafgiften skal være det Bestemmende for Varen, da den danske Afgift skulde kunne hindre det russiske Korn fra at tage Veien om ad os, ad Danmark. Der er en Bestemmelse i Loven af 4de Juli 1863 om Skibsafgiften, som jeg maa bringe i Erindring, naar Transitspørgsmaalet trækkes i den Grad i Forgrunden, og det er den, at der efter § 56 i nævnte Lov ikke betales Skibsafgift af Varer, naar de umiddelbart transiteres; de ere frie. Foraaendst altsaa det russiske Korn forlader Kjøbenhavn i samme Skib, hvori det er kommet til Kjøbenhavn, er der ikke Spørgsmaal om Skibsafgift hverken for Indførselen eller for Udførselen. Derved tror jeg allerede, at Spørgsmaalet om Skibsafgiftens Lyng paa Transiten af russisk Korn vil være meget væsentlig reduceret. Thi naar man ser hen til de Omkostninger, som ere forbundne med at udlade en Kornladning, oplægge den og indlade den igjen, tror jeg nok, at Beføstningen staar i et saadant Forhold til de 4 Ore, som Skibsafgiften udgjør, at man vel vil betænke sig paa at foretage den Operation at omlade Ladningen uden Hensyn til den forholdsvis ubetydelige Afgift, som Omladningen vil paalægge Kornladningen. Endvidere ønsker jeg at bringe i Erindring, at, foruden den fuldstændige Frihed for Skibsafgift, som tilkommer Varer, der ret egentlig transiterer, det vil sige, som kun gaa igennem Toldterritoriet, er der